

[Landbrugsministeren.]

fortrinsvis kommer det kornkøbende Landbrug til gode, og for at faa en klarere Affattelse end den ved anden Behandling vedtagne foreslaas det her i Ændringsforslaget, at efter at man har taget de Penge ud af Kornfonden, der skal bruges til Kød til de arbejdsløse, skal

„Resten fordeles af Landbrugsministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet med lige store Andele for hver 1 000 Kr.s Jordværdi paa Landbrugsjendomme til en Jordværdi af 10 000 Kr. og derunder samt paa Landbrugsejendomme med en Jordværdi af over 10 000 Kr. og indtil 55 000 Kr., dog at der for disse Ejendommens Vedkommende for hver 5 000 Kr.s Stigning i Jordværdi fradrages 10 pCt. i det Beløb, der tilkommer Landbrugsejendomme med en Jordværdi af 10 000 Kr.“

Det er de Ændringsforslag af reel Betydning, der er stillet. Alle de Ændringer, der er stillet under Nr. 3—17, er kun formelle. Jeg skal hermed anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Socialministeren (Steincke): Som jeg udtalte ved denne Sags anden Behandling, maatte jeg forbeholde til Kapitlerne V og VI at stille enkelte Ændringer til tredje Behandling, som jeg her skal tillade mig at gennemgaa.

Den første Ændring under Nr. 18 gaar ud paa udtrykkelig at indsætte Datoen „fra 10. December 1933“. Meningen hermed er den, at da Loven træder i Kraft formentlig noget senere, vil man kunne vente sig, at der opstaar et Hul mellem Arbejdsløsheds-kasseydelsen nu og Ydelsen efter Loven her. Det tilsigter man at undgaa ved, at man sætter „fra 10. December“, idet den 9. December er den sidste Dag, hvor der kan ydes efter Fortsættelseskassen.

Ændringsforslag Nr. 19 er rent sproglig, nærmest paa Grund af en Trykfejl. Ændringsforslagene Nr. 20, 21 og 22 er Konsekvenser af Ændringsforslag med Hensyn til § 18.

Ændringsforslag Nr. 22 er i og for sig overflødig at give den Henvisning til „foranstaaende § 1 og § 3“. Med Hensyn til Kapitel VI mener jeg, at ogsaa Titelen bør indeholde en Henvisning til, at det nu drejer sig ikke alene om Fordeling af Oksekød, men ogsaa af Margarine til trængende Personer. Det er ganske vist en meget kort affattet Overskrift, det er ikke selve Margarinens, der fordeles, men det fremgaar jo af det følgende.

Det Ændringsforslag, der har nogen Betydning, er Ændringsforslaget under Nr. 26 til Kapitel VI. I Forslaget, som det var vedtaget ved anden Behandling, bestemtes det, at de 5 Millioner, der skulde anvendes til Lettelse ved Margarineindkøb for trængende Personer i Kommunerne, skulde fordeles paa Grundlag af Hjelpekasseudgifterne i det forløbne Aar. Man har fra forskellige Sider gjort opmærksom paa, at denne Fordelingsregel ikke var helt retfærdig. Det kan skyldes flere Aarsager. Paa Forhaand vilde man vel være tilbøjelig til at sige, at hvis man tager en anden Fordelingsregel, er det altsaa for at begunstige de Kommuner, der ikke har udnyttet Hjelpekasserne, som de burde, men denne Opfattelse er efter min Mening, selv om den i nogle Tilfælde kan være rigtig, ikke udtømmende.

For det første vil jeg gøre opmærksom paa, at Forholdene i Sønderjylland af forskellige Grunde gennem Aarene har ligget saaledes, at man der aldrig er naaet til den relativt samme Udnyttelse af Hjelpekasserne som i det øvrige Land, og det samme gælder maaske forskellige andre Steder. Men dertil kommer, at den Omstændighed, at man ikke har udnyttet Hjelpekasserne saa meget, som gennemsnitligt er Tilfældet, jo ingeniunde behøver at være Bevis for, at man ikke ad anden Vej er kommet de arbejdsløse eller trængende til Hjælp, f. Eks. ved Udnyttelse af Kriseloven af 1932 eller paa anden Maade, ved at sætte Arbejder i Gang, og i disse Tilfælde vilde det jo være urimeligt, om det skulde komme vedkommende Kommune til Skade ved Fordelingen, at dens Hjelpekasseudgifter var forholdsvis mindre. Men jeg vil sige, at selv for de Kommuners Vedkommende, som man virkelig maatte kunne bebrejde, at de ikke havde udnyttet Hjelpekasserne i en rimelig Udstrækning, vilde det dog være urimeligt nu at straffe de trængende i disse Kommuner ved at give Kommunerne færre Midler til Raadighed til Hjælp ved Uddelingen af Margarine af den Grund. Hvorledes man altsaa end ser paa denne Sag, tror jeg, man fra de forskellige Sider vil være enig med mig om, at Ændringsforslag Nr. 26 er berettiget. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at man af de 5 Mill. Kr. udtager en halv Million, der stilles til Raadighed for Socialministeren til Fordeling blandt de Kommuner, for hvis Vedkommende Anvendelsen af den almindelige Fordelingsregel, altsaa efter Hjelpekasseudgifterne, ikke kan antages at medføre den tilsigtede Refusion. Jeg tillader mig at anbefale dette